

Cât de ușor ne spunem

Andreionthepoetry

Cât de ușor ne spunem "Te iubesc!" ...
Dar vai, aici toți oamenii greșesc !
Iubirea numai Unul a știut-o;
Ne-a arătat-o, însă noi n-am vrut-o...

Poate de-aceea nu știm să iubim,
Căci oferindu-ne-o, noi n-am vrut s-o primim;
Și-atunci, cum am putea să dăm ce nu avem?
Noi singuri ne-am atras acest blestem!

Dar nu suntem pierduți - priviți la Cer:
Iubirea nu-i plecată nicăieri,
El ne-o oferă și-acum, ne-ncetat -
De două mii de ani ne-a așteptat,

De cand S-a întrupat în om Hristos
Făcând cele de Sus între noi, jos,
Desăvârșiți cerându-ne să fim,
Spunându-ne și cum, ca noi să știm.

Dar noi nu credem în desăvârșire,
Nu credem că-i pentru a noastră fire...
Și-atunci, cum putem spune „Te iubesc”?!
În gura noastră, sună nebunesc!

În timpul ăsta El, cu-a Lui smerenie,
În inimi vrea să facem curățenie,
Iubirea cea adevărată s-o aflăm
Și-apoi, la rândul-ne, să știm s-o dăm.

Iubirea-I niciodată n-a plecat -
Doar noi avem pe ochi vâl de păcat,
Iar asta știind, n-avem îndreptățire
Să persistăm în grava amăgire.

Deci, „Te iubesc!” dacă mai vrem a spune,
Să spunem adevărul, și nu glume,
Cum și nouă ne-ar spune-acum Iisus,
Cu inimile de-am privi în sus.

Dragostea noastră-atunci s-ar revărsa
Nu-asupra unuia sau altuia,
S-ar revărsa asupra-ntregii lumi

Și-am fi cu toții infinit mai buni.

Ce credeți? Vom putea vreodată, oare,
Sa fim capabili de-așa lucru mare...?
Răspunsul să vi-l dați 'năuntru, vouă,
Iar inima să v-o simțiți ca nouă!